

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۹/۱۳

دودیال

اروپا کی له کتاب او مطالعي سره حیرانوونکی مینه

(له خوانانو سره د زړه خواله)

درې ورځې مخکې د سواد د ورځې په مناسبت زما یوه ناچیزه لیکنه نشر شوه. یو شمېر خوانانو پوښتنه وکړه چې څه وکړو، ترڅو مطالعي سره عادت شو؟ په ټولګي کې به مې چې محصلانو ته کورنۍ دنده سپارله، دوی به شکایت کاو چې د څو کرښو په لوستلو سره سر راباندې څرخي، کورنۍ دند نشو اجرا کولای. فیسبوک کې چې لیکنه (مقاله) له پنځو- شپږو کرښو زیاته شي، خوانان یې نه لولي او انتقاد کوي، چې لیکنه اوږده ده. زه به په دغې لیکنه کې چې ستاسې تر مخې ده، د مطالعي د عادت کېدو لپاره خپله تجربه ولیکم، خو باید په درناوي سره عرض وکړم چې لیکنه د خوانانو، په تېره د محصلانو لپاره ده، د درنو مشرانو قیمتې وخت نه ورباندې ضایع کوم. دا کومه څېړنه نه، بلکې سرگذشت او سترګو لیدلې حال دی:

په داسې یو کورني چاپیریال کې را لوی شوم چې کتابونه پکې پرېمانه وو. ښوونځي کې تر شمولیت مخکې د پلار او بابا له کتابونو سره بلد وم. زیاتره دیني کتابونه، پنج کتاب، حافظ... او نور وو. همدا وخت راته پلار د لیک لپاره په سیاهی د الفبي توري لیکل او جومات کې مې سپیاره لوستله. کله چې شپږکلن وم، د کب وروسستيو کې چې لاهم د دیوالو سیوري ته یو قد واوره پرته وه، پلار د زاړه ښار د "سردار جانخان لومړنی ښوونځی" ته روان کړم. دښوونځي اداره دوهم پور کې وه. زما همزولي، ډیر نور هلکان او نجونې هم د ادارې مخه کې وو. پلار راته د هڅوونې په موخه وویل: دا ټول ستا ټولګیوال دي. ته به یې اول نمره وی. زه ډیر خوشحاله شوم. کله چې وار راغی، پلار مې سرښوونکي سره خبرې وکړې او زما دوه فوري عکسونه یې ورته کېښودل. په هغه سبا مې مشر ورور سره د معارف وزارت لومړی پور کې د لومړی ټولګي د کتاب د پیروډلو لپاره ولاړم. دا وروسته تر سپیاری زما لومړنی خپل کتاب و. اول لوست یې وروسته تر بسم الله الرحمن الرحيم څخه:

(آب، او آب داد، آب دادن ثواب دارد.) و.
له تورو سره بلد وم، دا مې ډیر اسانه ولوستل، خو ورپسې نور درسونه: ظاهر خیاط است او یک شادی دارد. غوث فالوده را خوش دارد... په پای کې "ترانه بیرق" او "ترانه استقلال" راته سخت وو، دا مې بیا د اوږي تر ورځو ټول زده شول...

تر دې مخکې مې کورکې پښتو د لومړی ټولګي کتاب لوستی و:

آس، دا آس دی، دا د دادا آس دی...

کله چې دښوونځي ابتدائیه دوره پای ته ورسیده، د حبیبې د لیسې زده کوونکی شوم. دا وخت د حبیبې د لیسې کتابتون، عامه کتابتون، دپوهنتون مرکزی کتابتون، دمحصلانو د کلوب کتابتون، د خانه علم وفرهنگ کتابتون، دعلومو د اکادمي کتابتون او آن د خطی آثارو ارشیف راته تر ټولو ښایسته او غوره ځایونه وو. بهرنیو سفرونو کې خامخا په کتابتونو ګرځېدم، ځان ته مې کتابونه خوښول.

نن د ویسمار د ښار عامه کتابتون کې ناست وم، انټرنیټ مې هم فعال کړی و، چې ورو مې خواته د کتابتون ماموره راغله او په اشاره یې پوه کړم چې یوه بجه ده او کتابتون دوه ساعته تړل کیږي. زه د سهار له لسو بجو تر دې وخته ساعت ته نه وم ځیر، ما فکر کاو لس - یوولس به وي، خو ریښتیا هم چې څلور دقیقې یوې ته پاتې وي، په بیره پاڅیدم، کتابونه، پانې، قلم او لپتاب مې ټول کړل او وتلو ته چمتو شوم. له نورو میزو هم خلک پاڅیدلي وو.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خبر و لولئ

د وېسمار د ښار کتابتون اونی کې یوه ورځ رخصتي لري، نور هره ورځ پرانیستی وي. اونی کې دوه ورځې له یوې تر څلورو تړل کېږي، بیا د شپې تر اتو پورې پرانیستی وي، خو د رور بوخم پوهنتون کتابتون چې ما پکې دیارلس کاله مخکې سبق وایه، د شپې تر دولسو پرانیستی و، برلین کې دپوتسدام پوهنتون کتابتون شپه او ورځ پرانیستی و، صرف د کارکونکو د کار شفتونه بدلېدل. د برلین سخت ژمي کې تر ټولو تود ځای، د پوتسدام د پوهنتون کتابتون و، چې ۲۴ساعته یې مرکز گرمي روښانه وه. محصلان به د لوست په تکرار، د مونوگرافونو په بشپړولو، د کورنیو دندو او صنفی پروژو لپاره پکې بوخت وو. دا یواځې کتابتون نه، بلکې بهر نیو هیوادو کې په تړن، تمځای، لاره... هرځای خلکو سره یو کتاب وي او په لږ وزگاریدو سره یې لولي. په تیره بیا اروپا کې رومانونه ډیر لوستونکي لري. دوی ورسره سخت عادت دي. د ډیجتل، آنلاین او بریښنايي کتابو ترڅنګ، لاهم چاپي(کاغذی بڼه) کتاب خپل ارزښت، په زړه پورې والی او اهمیت ساتلی دی. د سفر او پارکونو ته د راوتلو پرمهال مشهور رومانونه اونالونه دوی سره وي.

د رومان او ناول لوستلو دوی له مطالعي سره عادت کړي، افایي معلومات یې زیات شوي، عواطف یې تلطیف، د ژوند شیبې یې متنوع او خوندورې، د افادې، خبرې کولو او استدلال قوت یې پیاوړی او د حافظې توان یې ورته اوچت کړی دی. وطن او خپل تاریخ او ملی مشاهیرو او مفاخرو سره یې تعارف ورزیات کړی او ډیرې نورې ګټې.

که ریښتیا ووايو؛ اروپا او امریکې کې لیکل شوی ادبی آثار (خصوصاً نثر لکه لنډه کیسه، طنز، رومان، ناول، یونلیک...) ډېر په زړه پورې او بوختوونکي دي. متاسفانه مور تر اوسه پښتو کې د شعر تر څنګ؛ نثر او په تېره ناول، رومان، طنز، خاطرې، لنډه کیسه او یونلیک لږ لرو. دا ډول آثار له پورتنیو ګټو برسیره، د ژبې د بډاینې او صیقل کېدو لامل هم کېږي، خو دلته هم لیکوال او هم لوستونکي د ناول او رومان او نورو نثري اثارو مطالعي او کیفیت ته ځیر ندي.

پښتو شعر او نظم د ادبی نثر په پرتله ډیر لرغونتوب لري. څومره چې رومان د نړۍ د بېلابېلو ژبو ادبیاتو کې جاذبه، اغېز او مینه وال لري، پښتو ورڅخه به برخې ده. مور ډیر لږ داسې داستان، رومان او ناول لرو چې تخیيل، داستاني نثر او دکیسې تخنیک پکې رعایت او عالی روایت پکې بیان شوی وي. په همدې خاطر د ادبی نثر لوستونکي کم دي. پښتانه که ادبیات لولی هم، یواځې په شعر اکتفا کوي اونثري ادبی آثار لږ لولي. له همدې امله د دې ډول اثارو پنځوونکي هم لږ لرو او لیکلو ته یې انگیزه ډیره کمه ده. که دا علتونه نه وای، اوس به زموږ پښتانه د کلتوري بډاینې، د افایي معلوماتو، پوهې، تاریخي آگاهی، استدلال او شعور، تحلیل، عواطفو او مطالعي سره عادت او ډیرو نورو ښېګڼو څخه به به برخې نه وو. له بده مرغه زموږ ځوان نسل له دې پلوه یوه (تاریخي جبر) سره مخامخ دی. دغه اوسنی ستونزې په خپله دا ثابتوي چې دغه جبر د ځوانانو ژوند څومره به خونده او وروسته ساتلی دی. څومره چې راته ثابته شوې، د اروپایانو او امریکایانو ژوند کې ناول، رومان، یونلیک، د خاطرې کتابونو، طنز او نورو نثري اثارو د خلکو د نوبت دقوت، زغم، مدنیت، تفکر، خلاقانه ظرفیت، فکري ازادۍ او اعتلا، روحی تلطیف، رواني تسکین او هوسایي سره ډیره مرسته کړی ده.

که ځوانان د خپلو ظرفیتونو د اوچتولو، له مطالعي سره د عادت، د لوستلو د مهارت سمون، د مغزو او حافظې د تکرېت، د بیان او افادې د قوت، د افایي پوهې او نړۍ لید د پراخولو او بیخایه چرتونو او خیال پلورنو او عبثو افکارو څخه د ژغورنې لپاره، د دغه ډول اثارو مطالعي ته وخت او ارزښت ورکړي، زموږ لیکوال او ناشرین به هم وهڅول شي او په مجموع کې به زموږ د ژبې او کلتوري غنا او پرمختیا لامل شي.

دلته د وېسمار عامه کتابتون کې د جرمنی لیکوالو رومانونه ډېر زیات دي، لکه: ف. دورنمات، هرمان هسه(دنوبل ګټونکی)، انازیګرس، برشت، ګونترګراس(چې ۱۹۹۹ کې یې د نوبل جایزه ګټلې ده)، ج. هیالی او ډېر نور. د دوی له رومانونو څخه په زړه پورې سریالونه جوړ شوي دي، چې تلویزیون کې هم ښودل کېږي او DVD یې هم پریمانه پلورل کېږي. د یو څو نومونه یې دا دي: ساندرابرون، دکوډوغر، لویډیز کې څه خبره نشته، سیدارتا، دا کور زما دی او نور. د اسپانیایي، روسی، انګلیسی او امریکایي نالونو جرمنی ژباړې ډېرې لږ دي.

په دې صنعتی دور کې رومان لا هم دخلکو د پام وړ ادبی ژانر دی. په کورونو، پارکونو، تمځایونو، تړنونو او کتابتونو کې نیم خلک د رومان په لوستلو بوخت وي. د دوی په لیدو کتاب او رومان لوستو ته د سړي آرمان او د مطالعي شوق ورشی، هغه چې مور ورڅخه محروم او ورسره علاقه نه ښیو. مور به ترڅو داسې یو؟ راځی ځان مطالعي سره عادت کړو.